

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **L. W.**

oskarżonego z art. 296a § 1 i 4 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 stycznia 2019 r.

zażalenia obrońcy oskarżonego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II AKo [...], o przekazaniu sprawy Sądowi Okręgowemu we W. według właściwości, na podstawie art. 35 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...].

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II AKo [...], Sąd Apelacyjny w [...] – procedując w przedmiocie rozpoznania wniosków sędziów orzekających w Sądzie Okręgowym we W. o wyłączenie od udziału w sprawie o sygn. akt II K [...], dotyczącej oskarżonych L. W. i A. R. – na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we W. według właściwości.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył obrońca oskarżonego L. W.

Zarządzeniem z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt II AKo [...], Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił – na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. – przyjęcia wskazanego wyżej zażalenia, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Zarządzenie powyższe zaskarżył obrońca oskarżonego L. W.. We wniesionym i adresowanym do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w [...] zażaleniu zarzucił obrazę przepisu art. 429 § 1 k.p.k. mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, poprzez uznanie, że na postanowienie o przekazaniu sprawy według właściwości wydane na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. nie przysługuje zażalenie, pomimo iż z przepisu art. 35 § 3 k.p.k. wynika wprost, że zażalenie przysługuje na każde postanowienie w przedmiocie właściwości. W konkluzji wniósł o zmianę zarządzenia poprzez przyjęcie do rozpoznania zażalenia obrońcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 września 2018 r.

Zarządzeniem z dnia 9 listopada 2018 r., sygn. akt AKo [...], Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], stwierdzając, że zażalenie odpowiada warunkom formalnym, wskazany środek odwoławczy przyjął oraz zarządził przedstawić sprawę w celu wyznaczenia terminu posiedzenia. Następnie sprawa wraz z zażaleniem została przedstawiona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z treści art. 27 k.p.k. wynika, że Sąd Najwyższy rozpoznaje kasacje oraz środki odwoławcze i inne sprawy w wypadkach określonych w ustawie. Ustawa, a w tym wypadku przepisy Kodeksu postępowania karnego, nie przewidują możliwości rozpoznania przez Sąd Najwyższy zażalenia na zarządzenie prezesa sądu (przewodniczącego wydziału lub upoważnionego sędziego – art. 93 § 2 k.p.k.) o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienia inne niż zapadłe w toku postępowania okołokasacyjnego (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2013 r., I KZP 26/12, OSNKW 2013, z. 4, poz. 27) lub też wydane w układzie procesowym, w którym Sąd Najwyższy byłby uprawniony do orzekania w przedmiocie wznowienia postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2014 r., III KZ 45/14,

LEX nr 1551521). W jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego, które ten skład w pełni podziela, wyrażono jednoznaczny pogląd, że Sąd Najwyższy nie jest sądem odwoławczym w odniesieniu do sądów powszechnych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., V KZ 66/07, R-OSN KW 2007, poz. 2404). Z kolei w art. 466 § 2 k.p.k. przewidziano, że organem właściwym do rozpoznania zażalenia na zarządzenie prezesa sądu jest sąd odwoławczy. Wykładnia systemowa art. 429 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. przesądza, że przepis ten ma zastosowanie zarówno do prezesa sądu pierwszej instancji, jak i prezesa sądu odwoławczego. Wobec tego, gdy prezes sądu wyda zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie sądu odwoławczego, wówczas właściwym do jego rozpoznania, zgodnie z powołanym na wstępie przepisem, jest ten sam sąd odwoławczy (zob. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.): Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2017, t. II, s. 391, teza 4).

Powyższe uwarunkowania bez wątpienia dostrzegł Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], który przyjmując przedmiotowe zażalenie zarządzeniem z dnia 9 listopada 2018 r. zarządził jednocześnie jego przedstawienie z aktami w celu wyznaczenia terminu posiedzenia. W tym układzie przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu nastąpiło wbrew treści wskazanego zarządzenia.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych rozważań zażalenie obrońcy oskarżonego L. W. należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...], jako wyłącznie – w tym zakresie – właściwemu.

Na marginesie zauważyć należy, że w aktach sprawy brak zwrotnego potwierdzenia przez obrońcę odbioru zarządzenia z dnia 3 października 2018 r., co w sytuacji nadania niniejszego zażalenia w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji w dniu 6 listopada 2018 r. czyni otwartą kwestię zachowania warunków do jego przyjęcia.

W tym stanie rzeczy, postanowiono jak na wstępie.

Na postanowienie niniejsze zażalenie nie przysługuje (art. 426 § 1 k.p.k.).